

NOȚIUNEA DE DATE CU CARACTER PERSONAL ȘI TEMEIUL PRELUCRĂRII LOR ÎN ACTIVITATEA DE EXECUTARE SILITĂ DIN PERSPECTIVA REGULAMENTULUI (UE) 2016/679

Ramona DUMINICĂ¹
Andreea TABACU²

Rezumat

Plecând de la faptul că o bună definiție a termenilor folosiți ajută la descoperirea sferei de cuprindere a reglementărilor, la sesizarea naturii instituțiilor juridice și, prin urmare, la asigurarea unei mai bune aplicări a normei, prezentul studiu are ca obiectiv clarificarea conceptelor de „date cu caracter personal” și de „prelucrare” a acestora prin raportare la prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 (RGPD) și la jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) în această materie, pentru a identifica aspecte care interesează executarea silită.

După ce este realizată o enumerare exemplificativă a categoriilor de date personale care sunt prelucrate în cadrul activității de executare silită, analiza este centrată pe identificarea temeiului juridic al prelucrării acestor date. În subsidiar, având în vedere că existența unui temei juridic al prelucrării, în sensul art. 6 alin. (1) RGPD, nu exclude ipoteza ca, prin modalitățile în care este realizată, prelucrarea să devină totuși ilegală, în partea finală a studiului, punem în discuție două cazuri care pot ridica probleme, respectiv situația când în cadrul biroului executorului judecătoresc sunt utilizate sisteme de monitorizare prin mijloace de comunicații electronice și/sau prin mijloace de supraveghere video, iar a doua situație vizează obligația de respectare a dreptului persoanei vizate de a fi informată cu privire la transmiterea datelor sale personale către o autoritate publică sau o terță persoană.

Cuvinte-cheie: *noțiunea de date cu caracter personal, jurisprudența CJUE, temeiul legal al prelucrării, dreptul la informare al persoanei vizate.*

1. Aspecte introductive

Prin adoptarea în data de 27 aprilie 2016 de către Parlamentul European și Consiliul a Regulamentului (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, denumit și Regulamentul general privind protecția datelor (RGPD) s-a finalizat reforma legislativă în materia protecției datelor în Uniunea Europeană.

Este cunoscut faptul că printre principalele obiective ale reformei legislative la nivelul UE se regăsea și modernizarea regulilor referitoare la protejarea drepturilor și libertăților fundamentale. RGPD constituie astfel dovada atingerii acestui obiectiv³, realizându-se un

---

¹ Lect. univ. dr., Facultatea de Științe Economice și Drept, Universitatea din Pitești, e-mail: duminica.ramona@gmail.com; ramona.duminica@upit.ro.

² Conf. univ. dr., Facultatea de Științe Economice și Drept, Universitatea din Pitești, e-mail: andreea.tabacu@upit.ro.

³ A se vedea în același sens: Irina Alexe, Constantin Mihai Banu, „De la Directivă la Regulament în

ansamblu unitar de dispoziții cu privire la dreptul persoanei fizice la protecția datelor cu caracter personal și garantarea prelucrării acestor date. De la 25 mai 2018, aceste dispoziții se aplică direct în toate statele membre.

Scopul principal al acestui Regulament, menționat de-altfel și în Preambulul său, constă în adaptarea și actualizarea principiilor și obiectivelor stabilite anterior de Directiva 95/46/CE prin raportare la evoluția tehnologică. Este o realitate că trăim astăzi în societăți digitalizate, utilizând serviciile de comunicații electronice bazate pe Internet nu doar pentru divertisment, comunicare interpersonală, dar și pentru muncă, educație și chiar în activitatea de înfăptuire a justiției.

Pe durata pandemiei COVID-19, digitalizarea s-a dovedit a fi o soluție salvatoare, putându-se astfel continua o mare parte a activităților în mediul online. Însă, în același timp, a generat noi provocări pentru protecția datelor cu caracter personal. Este cert că noile tehnologii permit atât societăților private, cât și autorităților publice să utilizeze asemenea date la un nivel fără precedent în cadrul activităților desfășurate. Folosirea diferitelor aplicații prin intermediul smartphone-urilor sau tabletelor implică acces la date, care sunt stocate pe dispozitivele utilizatorilor. Aceste date, în mod direct sau indirect, conduc la identificarea personală și sunt calificate drept date cu caracter personal⁴.

În acest context, analiza conceptelor de „date cu caracter personal” și de „prelucrare” a acestora prin raportare la prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 și jurisprudența CJUE în această materie este una oportună și cât se poate de actuală. În particular, studiul urmărește identificarea categoriilor de date cu caracter personal care sunt prelucrate în cadrul activității de executare silită și analizarea temeiurilor juridice ale prelucrării acestora.

Subliniem faptul că definirea unui concept este atât o condiție a preciziei științifice, dar și una a eficienței sociale a unei norme de drept, asigurând o mai bună aplicare practică a normei. Definirea constă în atribuirea unei semnificații clare noțiunilor utilizate în construcția textului normativ ceea ce contribuie la creșterea inteligibilității acestuia. În acest sens, s-a afirmat că „o primă condiție pentru asigurarea practicabilității dreptului o constituie suficiența sa definire”⁵, de aceea „definirea unui concept juridic trebuie să fie întotdeauna normativă, constructivă, sistemică și neaditivă, iar genul proxim și diferența specifică utilizate în definirea unui astfel de concept trebuie să fie juridice, iar nu factuale”⁶.

2. Noțiunea de „date cu caracter special” și tipuri de date prelucrate în activitatea de executare silită

2.1. Analiza noțiunii de „date cu caracter special” din perspectiva Regulamentului (UE) 2016/679 și a jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE)

---

reglementarea protecției datelor cu caracter personal la nivelul Uniunii europene”, în vol. *Protecția datelor cu caracter personal. Impactul protecției datelor personale asupra mediului de afaceri. Evaluări ale experiențelor românești și noile provocări ale Regulamentului (UE) 2016/679*, coord. Irina Alexe, Nicolae-Dragoș Ploșteanu, Daniel-Mihail Șandru, Ed. Universitară, București, 2017, p.19.

⁴ Spyros E. Polykalas, *Assessing General Data Protection Regulation for Personal Data Privacy: is the End of „Take it or Leave it” Approach for Downloading Apps?*, in Proceedings of The Seventh International Conference on Social Media Technologies, Communication, and Informatics (SOTICS), 2017, Athens, Greece, p. 11.

⁵ J. Dabin, *Théorie générale du droit*, Dalloz, Paris, 1969, p. 268.

⁶ D.C. Dănișor, „Juridicizarea conceptelor”, în *Dreptul* nr. 3/2011, pp. 52-69.

În literatura de specialitate⁷, s-a arătat că datele personale însoțesc omul dinainte de nașterea sa (de exemplu, caracteristicile genetice de tip ADN), de-a lungul existenței sale biologice și îi caracterizează viața civilă (nume, prenume, domiciliu ori reședință, stare civilă), sociologică (etnie, rasă), social-economică (profesia, funcția, locul de muncă), politică (apartenența la un partid politic sau opțiunile politice), filosofică, religioasă și tehnologică (număr de telefon, adresă de poștă electronică, adresă IP).

De *lege lata*, art. 4 pct. 1 din GDPR definește datele cu caracter personal ca fiind „orice informații privind o persoană fizică identificată sau identificabilă („persoana vizată”). O persoană fizică identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un anumit element de identificare, cum ar fi un nume, un număr de identificare, date de localizare, un identificator on-line, sau la unul sau mai multe elemente specifice propriei sale identități fizice, fiziologice, genetice, psihice, economice, culturale sau sociale”.

Spre deosebire de vechea reglementare⁸, Regulamentul nr. 679/2016 clarifică o serie de ambiguități legate de conceptul de date cu caracter personal. Mai exact, menționează expres faptul că noțiunea de date cu caracter personal include numele, identificatorii online, datele despre locație și datele genetice. De asemenea, conține definiții specifice pentru „datele genetice”, pentru „datele biometrice” și pentru „datele privind sănătatea”. Aceste trei categorii de informații sunt tratate ca „date personale sensibile” în cadrul Regulamentului și li se asigură o protecție specială. GDPR protejează datele cu caracter personal indiferent de tehnologia utilizată pentru prelucrarea datelor respective (prelucrare automată sau prelucrare manuală, cu condiția ca datele să fie organizate în baza unor criterii prestabilite) și indiferent de modalitatea de stocare (într-un sistem de TIC, prin supraveghere video sau pe hârtie)⁹.

a. Primul element principal al definiției: „orice informație”

Din utilizarea expresiei „orice informație” transpare foarte clar intenția legiuitorului unional de a elabora un concept larg al datelor cu caracter personal. În ceea ce privește natura informațiilor, conceptul de date cu caracter personal vizează orice afirmație obiectivă sau subiectivă referitoare la o persoană fizică. Totodată, pentru ca informațiile să constituie „date cu caracter personal”, nu este necesar ca acestea să fie adevărate sau probate¹⁰.

Prin raportare la conținutul informațiilor, conceptul de date cu caracter personal cuprinde informațiile cu caracter personal considerate drept „date sensibile”, dar și informații cu caracter mai general care aduc atingere vieții private și de familie a persoanei, precum și informațiile referitoare la orice tip de activitate desfășurată de o persoană fizică, cum ar fi

⁷ S. Șandru, *Protecția datelor personale și viața privată*, Ed. Hamangiu, București, 2016, p. 192.

⁸ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 281, 23.11.1995, p. 31-50 definea „datele cu caracter personal” prin art. 2 lit. a) ca fiind „orice informație cu referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (persoana vizată); o persoană identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un număr de identificare sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale”.

⁹ A se vedea pentru dezvoltări cu privire la această noțiune: R. Duminică, A. Tabacu, „Brief considerations about the notion of „personal data” in the context of the Regulation (EU) 2016/679 on the protection of natural persons with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data”, în vol. *Conferinței Internaționale History, Culture, Citizenship In The European Union*, Editura C.H. Beck, București, 2018, pp. 237-246.

¹⁰ Avizul 4/2007 privind conceptul de date cu caracter personal, 01248/07/RO, WP 136, www.dataprotection.ro.

activitatea care implică relații de muncă sau comportamentul economic ori social al persoanei. Nu în ultimul rând, conceptul de date cu caracter personal cuprinde informațiile disponibile în orice formă, indiferent că aceasta este, de exemplu, numerică, grafică, fotografică sau acustică. Acesta cuprinde informațiile scrise pe hârtie, precum și informațiile stocate în memoria unui calculator cu ajutorul unui cod binar sau stocate, de exemplu, pe o casetă video¹¹.

b. Al doilea element principal al definiției: „persoană fizică identificată sau identificabilă”

În temeiul Regulamentului, datele cu caracter personal sunt date referitoare, în principiu, la persoanele în viață identificate sau identificabile întrucât omul decedat nu mai reprezintă o persoană fizică în sensul atribuit de dreptul civil. Însă, datele cu privire la persoana decedată pot, în continuare, în anumite cazuri, să beneficieze indirect de o anumită protecție.

În general, o persoană fizică poate fi considerată ca fiind „identificată” atunci când se individualizată în cadrul raporturilor în care intră prin elemente specifice, precum nume, domiciliu, stare civilă etc.¹². Pe de altă parte, persoana fizică este „identificabilă” atunci când, cu toate că persoana nu a fost încă identificată, este posibil să se realizeze acest lucru direct sau indirect.

Spre deosebire de vechea directivă, Regulamentul nr. 679/2016 nuanțează noțiunea de persoană identificabilă. Noua reglementare păstrează în continuare două criterii principale, dar aduce și elementele noi de identificare a persoanei. Dacă sub imperiul vechii reglementări, primul criteriu era numărul de identificare, în cadrul Regulamentului regăsim și ale elementele de identificare, respectiv: numele, datele de localizare și identificatorul online. Referitor la al doilea criteriu, mai exact referirea la elemente identitare specifice, noua reglementare menține din vechile dispoziții elementele privind identitatea fizică, fiziologică, psihică, economică, culturală sau socială și adaugă elementele identității genetice¹³.

Definiția legală a datelor cu caracter personal relevă că adresele IP, ID-urile dispozitivelor mobile și altele asemenea sunt date personale și sunt protejate. De asemenea, sunt definite expres „datele genetice”¹⁴, „datele biometrice”¹⁵ și „datele privind sănătatea”¹⁶.

Pornind de la textele legale analizate anterior, s-a concluzionat în literatura de specialitate că „datele cu caracter personal desemnează o noțiune care are ca gen proxim o altă noțiune cu o sferă mai largă, respectiv noțiunea de informații”. Diferența specifică dintre datele cu caracter personal și celelalte informații este determinată prin obiectul informațiilor.

---

¹¹ Avizul 4/2007 privind conceptul de date cu caracter personal, 01248/07/RO, WP 136, www.dataprotection.ro.

¹² E. Chelaru, *Drept civil. Persoanele*, Ed. C.H. Beck, București, 2020, p. 53.

¹³ În același sens, V. Stoica, *Ce sunt datele cu caracter personal?*, în *Revista Romana de Drept Privat* nr. 1/2018, pp. 214-224.

¹⁴ „Date cu caracter personal referitoare la caracteristicile genetice moștenite sau dobândite ale unei persoane fizice, care oferă informații unice privind fiziologia sau sănătatea persoanei respective și care rezultă în special în urma unei analize a unei mostre de material biologic recoltate de la persoana în cauză” (art. 4 pct. 13 din Regulamentul nr. 679 din 27 aprilie 2016).

¹⁵ „Date cu caracter personal care rezultă în urma unor tehnici de prelucrare specifice referitoare la caracteristicile fizice, fiziologice sau comportamentale ale unei persoane fizice care permit sau confirmă identificarea unică a respectivei persoane, cum ar fi imaginile faciale sau datele dactiloscopice” (art. 4 pct.14 din Regulamentul nr. 679 din 27 aprilie 2016).

¹⁶ „Date cu caracter personal legate de sănătatea fizică sau mentală a unei persoane fizice, inclusiv prestarea de servicii de asistență medicală, care dezvăluie informații despre starea de sănătate a acesteia” (art. 4 pct.15 din Regulamentul nr. 679 din 27 aprilie 2016).

Este vorba de orice informații privind o persoană fizică identificată sau identificabilă (...) Așadar, diferența specifică prin care se conturează în sfera largă a noțiunii de informații o categorie specială de informații, respectiv datele cu caracter personal, este totalitatea elementelor personalității, iar nu numai suma aspectelor însumate în cele două criterii de identificare a persoanei fizice”¹⁷.

De-a lungul timpului, CJUE a interpretat noțiunea de date cu caracter personal în mai multe cauze, elementul comun constând în atribuirea unui sens larg acestei noțiuni și accentuând astfel faptul că definiția datelor cu caracter personal este suficient de largă pentru a acoperi toate posibilitățile de identificare (și, prin urmare, toate gradele de identificabilitate).

Sintetizând jurisprudența Curții în materie¹⁸, se poate concluziona că din perspectiva acesteia sunt „date cu caracter personal”: numele unei persoane și numărul său de telefon sau alte informații referitoare la condițiile de muncă sau la pasiunile lor¹⁹; adresa²⁰; informația cu privire la faptul că o persoană s-a rănit la picior și lucrează cu jumătate de normă din motive de boală²¹; sumele de bani plătite de anumite instituții și beneficiarii acestora²²; veniturile obținute din muncă sau din capital și patrimoniul persoanelor fizice²³, datele biometrice²⁴; date de trafic și de localizare²⁵; imaginea unei persoane înregistrată de o cameră video²⁶, data nașterii, cetățenia, sexul, etnia, religia și limba persoanei²⁷ ș. a.

De asemenea, CJUE a arătat în Cauza *Peter Nowak c. Data Protection Commissioner*²⁸ că „articolul 2 litera (a) referitor la noțiunea de date cu caracter personal din Directiva 95/46/CE (în prezent art. 4 pct. 1 din RGPD) trebuie interpretat în sensul că, în condiții precum cele în discuție în litigiul principal, răspunsurile scrise furnizate de un candidat în cadrul unui examen profesional și eventualele observații ale examinatorului referitoare la aceste răspunsuri constituie date cu caracter personal, în sensul acestei dispoziții”.

În cauza *Scarlet Extended SA/Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM)*²⁹ care a vizat refuzul furnizorului de servicii internet Scarlet de a instala un sistem de filtrare a comunicațiilor electronice care utilizează software de partajare a fișierelor pentru a împiedica partajarea de fișiere care încalcă drepturile de autor protejate de SABAM, o societate de administrare care reprezintă autori, compozitori și editori, CJUE a considerat că adresele IP ale utilizatorilor „constituie date protejate cu caracter personal, deoarece permit identificarea precisă a utilizatorilor respectivi”.

¹⁷ V. Stoica, *Ce sunt datele cu caracter personal?*, în Revista Romana de Drept Privat nr. 1/2018, pp. 214-224.

¹⁸ G. Zafir, *Protecția datelor personale. Drepturile persoanei vizate*, Ed. CH. Beck, București, 2015, pp. 22-23.

¹⁹ CJUE, Hotărârea din 6 noiembrie 2003, C-101/01 *Bodil Lindqvist*, Rec. p. 1-12971, pct. 24.

²⁰ CJUE, Hotărârea din 7 mai 2009, C-553/07 *Rijkeboer*, Rep., p. 1-3889, pct. 42.

²¹ CJUE, Hotărârea din 6 noiembrie 2003 în cauza C-101/01 *Bodil Lindqvist*, pct. 51.

²² CJUE, Hotărârea din 16 decembrie 2008, C-524/06 *Heinz Huber*, Rep., p. 1-9705, pct. 20 și 43.

²³ CJUE, Hotărârea din 16 decembrie 2008, C-73/07 *Satakunnan Markkinaporssi și Satamedia*, Rep., p. 1-9831, pct. 35 și 37.

²⁴ CJUE, Hotărârea din 17 octombrie 2013, C-291/12 *Schwartz c. Stadt Bochum*, pct. 27.

²⁵ CJUE, Hotărârea din 8 aprilie 2014 în cauzele C-293/12 și C-594/12 *Digital Rights Ireland*, pct. 26 și 29.

²⁶ CJUE, Hotărârea din 14 februarie 2019 în cauza C-345/17, *Buivids*, ECLI:EU:C:2019:122, pct. 31

²⁷ CJUE, Hotărârea din 17 iulie 2014 în cauzele C-141/12 și C-372/12 *Minister voor Immigratie*, pct. 38.

²⁸ CJUE, Hotărârea din 20 decembrie 2017, C-434/16, *Peter Nowak c. Data Protection Commissioner*.

²⁹ CJUE, Hotărârea CJUE din 24 noiembrie 2011 în cauza C-70/10, *Scarlet Extended SA/Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM)*, punctul 51.

Într-o altă cauză³⁰, CJUE a hotărât calitatea de date cu caracter personal inclusiv pentru datele fiscale transferate, arătând că „atât transmiterea lor de către ANAF, organism responsabil cu administrarea bazei de date care le include, cât și prelucrarea lor ulterioară de către CNAS prezintă, așadar, caracterul unei „prelucrări a datelor cu caracter personal”. Totodată, datele referitoare la un solicitant de permis de ședere conținute într-un document administrativ³¹ și documentele referitoare la relații bancare și fiduciare³² sunt date cu caracter personal.

În ceea ce privește noțiunea de identificabilitate indirectă a persoanelor vizate, CJUE a considerat în *cauza C-582/14, Patrick Breyer/Bundesrepublik Deutschland*³³ care a vizat adrese IP dinamice, care se modifică de fiecare dată când se stabilește o nouă conexiune la internet, că „atunci când furnizorul dispune de mijloace legale care îi permit să identifice persoana vizată cu ajutorul informațiilor suplimentare de care dispune furnizorul de acces la internet al acestei persoane”, acestea reprezintă „un mijloc care poate fi utilizat în mod rezonabil pentru a identifica persoana vizată”. Astfel, aceste date sunt considerate a fi date cu caracter personal.

2.2. Tipuri de date cu caracter personal prelucrate de executorul judecătoresc

Principalele organe de executare silită sunt executorii judecătorești, considerați auxiliari ai justiției care satisfac un interes public, acționând la solicitarea părților, iar pentru serviciile prestate au dreptul la un onorariu³⁴. Potrivit dispozițiilor Legii nr. 188/2000, ei sunt numiți în funcție de ministrul justiției, iar coordonarea și controlul activității lor se exercită de către Ministerul Justiției.

Activitatea executorilor se desfășoară în cadrul unui birou în care pot funcționa unul sau mai mulți executori judecătorești asociați, cu personalul auxiliar corespunzător. Principalele atribuții care intră în competența acestora sunt enumerate de art. 7 din Legea nr 188/2000, respectiv: a) punerea în executare a dispozițiilor cu caracter civil din titlurile executorii; b) notificarea actelor judiciare și extrajudiciare; c) comunicarea actelor de procedură; d) recuperarea pe cale amiabilă a oricărei creanțe; e) aplicarea măsurilor asigurătorii dispuse de instanța judecătorească; f) constatarea unor stări de fapt în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă; g) întocmirea proceselor-verbale de constatare, în cazul ofertei reale urmate de consemnarea sumei de către debitor, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă; h) întocmirea, potrivit legii, a protestului de neplată a cambiilor, biletelor la ordin și a cecurilor, după caz; i) orice alte acte sau operațiuni date de lege în competența lui. În consecință, executorii judecătorești sunt investiți să îndeplinească un serviciu de interes public, iar actul îndeplinit de executor este unul de autoritate publică.

---

³⁰ CJUE, Hotărârea din 1 octombrie 2015 în cauza C-201/14, Smaranda Bara și alții/Casa Națională de Asigurări de Sănătate și alții.

³¹ CJUE, Hotărârea din 17 iulie 2014 în cauzele conexe C-141/12 și C-372/12, *YS/Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel și Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel/M și S*.

³² CEDO, Hotărârea din 7 iulie 2015 în cauza *M.N. și alții/San Marino*, nr. 28005/12.

³³ CJUE, Hotărârea din 19 octombrie 2016 în cauza C-582/14, *Patrick Breyer/Bundesrepublik Deutschland*, punctul 47-48.

³⁴ A se vedea: I. Leș, A. Stoica, *Statutul profesiei de executor judecătoresc în lumea contemporană: realități și perspective*, RRES nr. 3/2011, p. 122-140; Ioan Gârbuleț, *Sanționarea disciplinară a executorului judecătoresc având ca temei o hotărâre emisă de consiliul uniunii naționale a executorilor judecătorești*, RRES nr. 2/2011, p. 38-47.

Cu toate că executarea silită este parte a parte a procesului civil³⁵, și, prin urmare, îi sunt aplicabile prevederile referitoare la autonomia procesuală prin raportare la dreptul unional, totuși, executorul judecătoresc este considerat operator de date cu caracter personal³⁶ din perspectiva RGPD și se supune dispozițiilor acestuia, după cum rezultă din considerentul 20 al preambulului Regulamentului nr. 679/2016 conform căruia: „Deși prezentul regulament se aplică, *inter alia*, activităților instanțelor și ale altor autorități judiciare, dreptul Uniunii sau al statelor membre ar putea să precizeze operațiunile și procedurile de prelucrare în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instanțe și alte autorități judiciare. „

De asemenea, conform art. 4 pct. 7 din Regulament „operator” înseamnă persoana fizică sau juridică, autoritatea publică, agenția sau alt organism care, singur sau împreună cu altele, stabilește scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal (...). Această calitate a executorului a fost confirmată și la nivelul jurisprudenței naționale prin Sentința nr. 12986/2019 din 04-oct-2019 care a constatat că „având în vedere specificul activității desfășurate de executorii judecătorești, precum și faptul că, potrivit prevederilor Legii nr. 188/2000, birourile executorilor judecătorești au arhivă și registratură proprie, fiind responsabile de depozitarea și conservarea arhivelor, executorii judecătorești au calitatea de operatori de date cu caracter personal în sensul Regulamentului nr. 679/ 2016. În aceste condiții, devin aplicabile prevederile legale europene cu privire la protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal”³⁷.

În activitatea pe care o desfășoară, din momentul formării dosarului de executare silită și până la momentul finalizării acestuia, executorul judecătoresc prelucrează o serie de date cu caracter personal ale mai multor categorii de persoane fizice: date ale creditorilor, date ale debitorilor, date ale terțelor persoane vizate (terți popriți, martori asistenți, terțe persoane în activitatea de executare silită), ale propriilor angajați, inclusiv date ale diverșilor furnizori de utilități, de bunuri, de servicii.

În principal, de la caz la caz, în activitatea executorului judecătoresc sunt prelucrate date, precum³⁸: date personale de identificare (nume, prenume, adresa de domiciliu/reședință, CNP, telefon, email, CNP, semnătură olografă și/sau semnătura în format digital), date cu caracter personal privind familia, stilul de viață și circumstanțele sociale (starea civilă, detalii despre familie/soț/partener/persoane în întreținere), date cu caracter personal privind activitățile profesionale sau de afaceri desfășurate de o persoană fizică, date cu caracter personal privind sănătatea (de exemplu, datele medicale colectate în procesul de despăgubire în cazul unui eveniment asigurat, date medicale cuprinse în hotărâri judecătorești, date medicale cuprinse în raporturi de evaluare), detalii personale financiare (informații legate de băncile la care deține conturi, venituri, sursa veniturilor, facilități fiscale sau beneficii sociale, obligații fiscale, venituri din alte surse), date privind bunurile deținute (date privind bunurile

---

³⁵ A. Tabacu, *Drept procesual civil, Legislație internă și internațională, Doctrină și jurisprudență*, Ed. Universul Juridic, București, 2019, p. 38.

³⁶ Daniel Mihail Șandru, *Protecția datelor cu caracter personal în activitatea executorilor judecătorești. Când devin urgența, alerta și pandemia catalizatori ai încălcării reglementărilor privind datele?*, în *Pandectele Române nr.4/2020*, pp. 59-64; S.-D. Șchiopu, *Evidența activităților de prelucrare a datelor cu caracter personal efectuate în cadrul biroului de executor judecătoresc*, în *Revista Română de Executare Silită nr. 4/2018*, p. 68-79.

³⁷ Sentința civilă nr. 12986/2019 din 04-oct-2019, Judecătoria București Sectorul 4, obligație de a face, accesată pe <https://sintact.ro/#/search?sl=RO&q=sentin%C5%A3a%20civil%C4%83%20nr.%2012986~2F2019> – accesat pe data de 13.04.2021.

³⁸ A se vedea nota de informare privind prelucrarea datelor cu caracter personal disponibilă pe http://www.bej-bogdandumitrache.ro/?page_id=35 - accesat pe data de 13.04.2021.

mobile și imobile deținute de o persoană fizică, chiar și în coproprietate, care face obiectul activității de executare silită), informații cu privire la locația, imaginea și înregistrările video ale persoanelor fizice captate de camerele de supraveghere instalate la sediul biroului executorului judecătoresc.

Natura acestora, de date cu caracter personal, este clară din perspectiva RGPD și, confirmată, după cum am arătat deja mai sus, de CJUE prin jurisprudența sa.

3. Discuții pe marginea temeiului prelucrării datelor cu caracter personal în activitatea de executare silită

Conceptul de prelucrare a datelor cu caracter personal este unul cuprinzător, RGPD definind acest concept prin art. 4 (2) ca fiind „*orice operațiune sau set de operațiuni efectuate asupra datelor cu caracter personal sau asupra seturilor de date cu caracter personal, cu sau fără utilizarea de mijloace automatizate, cum ar fi colectarea, înregistrarea, organizarea, structurarea, stocarea, adaptarea sau modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, divulgarea prin transmitere, diseminarea sau punerea la dispoziție în orice alt mod, alinierea sau combinarea, restricționarea, ștergerea sau distrugerea*”.

Termenul „prelucrare” include așadar din perspectiva dreptului UE, prelucrarea automată, cea neautomată, precum și prelucrarea manuală în sisteme de evidență structurate. Orice prelucrare a unor date cu caracter personal trebuie să respecte principiile prevăzute la articolul 5 din RGPD: principiul legalității, echității și transparenței; principiul limitării prelucrării datelor legate de scop; principiul reducerii la minimum a datelor; principiul exactității datelor cu caracter personal; principiul limitării legate de perioada de stocare; principiul integrității și confidențialității; principiul responsabilității operatorului.

Pe cale de consecință, pentru ca datele să fie prelucrate în mod legal de către executorul judecătoresc, prelucrarea trebuie în primul rând să se fundamenteze pe unul dintre temeiurile juridice care asigură legitimitatea prelucrării datelor, prevăzute în articolul 6 în ceea ce privește datele cu caracter personal nesensibile, respectiv în articolul 9 în ceea ce privește categoriile speciale de date (sau datele sensibile) și, totodată, să respecte restul reglementărilor legale referitoare la prelucrare cuprinse în RGPD.

În măsura în care un debitor nu-și îndeplinește obligația ce îi revine în baza unui titlu executoriu, aceasta va fi dusă la îndeplinire pe calea executării silită care începe odată cu sesizarea organului de executare, potrivit art. 622 alin. (2) C. pr. civ. Pentru a fi demarată executarea silită, creditorul se adresează cu o cerere executorului judecătoresc competent potrivit legii, personal sau prin reprezentant legal ori convențional ori o transmite acestuia prin poștă, curier, telefax, poștă electronică sau prin alte mijloace ce asigură transmiterea textului și confirmarea primirii cererii de executare cu toate documentele justificative, după cum prevede art. 664 alin. (2) C. pr. civ.

După ce primește cererea de executare, executorul judecătoresc, prin încheiere, va dispune înregistrarea acesteia și deschiderea dosarului de executare sau, după caz, va refuza motivat deschiderea procedurii de executare. Din acest moment, executorul va iniția un întreg proces de prelucrare de date cu caracter personal.

În primul rând, va prelucra datele personale ale creditorului persoana fizică, iar în ceea ce privește temeiul juridic al acestei prelucrări, au fost evocate opinii³⁹ potrivit cărora,

---

³⁹ A se vedea: R.N. Popescu, GDPR. Datele cu caracter personal prelucrate de un executor judecătoresc în cadrul unui dosar de executare silită, disponibil <https://www.juridice.ro/595738/gdpr-datele-cu-caracter-personal-prelucrate-de-un-executor-judecatoresc-in-cadrul-unui-dosar-de-executare-silita.html> - accesat pe data de

creditorul, în momentul depunerii cererii de executare silită, să își dea consimțământul ca operatorul de date cu caracter personal, executorul judecătoresc, să îi prelucreze datele pentru atingerea unui scop specific, mai exact realizarea dreptului său de creanță. Astfel, temeiul prelucrării ar fi reprezentat de dispozițiile art. 6 alin. (1) lit. a) din GDPR care stabilesc faptul că „Prelucrarea este legală numai dacă și în măsura în care se aplică cel puțin una dintre următoarele condiții: a) persoana vizată și-a dat consimțământul pentru prelucrarea datelor sale cu caracter personal pentru unul sau mai multe scopuri specifice”. Într-o asemenea ipoteză, executorul judecătoresc pune la dispoziția persoanei care depune cererea de începere a unei executări silite, o declarație prin care persoana este informată cu privire la prelucrarea datelor sale și scopul acesteia.

Nu trebuie însă să pierdem din vedere faptul că potrivit RGPD, consimțământul trebuie să fie acordat în cunoștință de cauză, în mod liber, specific și lipsit de ambiguitate. Consimțământul trebuie să conștie într-o declarație sau o acțiune fără echivoc, prin care se dă acordul cu privire la prelucrare, iar persoana vizată are dreptul să își retragă consimțământul în orice moment. Ori, din punctul nostru de vedere, consimțământul pe care l-ar da creditorul nu verifică aceste condiții, având în vedere că practic executorul ar condiționa demararea executării silite de obținerea acordului de prelucrare a datelor personale, astfel că, față de specificul activității de executare silită nu este necesar un asemenea acord. RGPD prevede prin considerentul 42 că nu va fi considerat liber consimțământul dacă „persoana vizată nu dispune cu adevărat de libertatea de alegere sau nu este în măsură să refuze sau să își retragă consimțământul fără a fi prejudiciată”. Prin articolul 7 alineatul (4), legiuitorul unional a mai subliniat că „atunci când se evaluează dacă consimțământul este dat în mod liber, se ține seama cât mai mult de faptul că, printre altele, executarea unui contract, inclusiv prestarea unui serviciu, este condiționată sau nu de consimțământul cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal care nu este necesară pentru executarea acestui contract”.

Nu putem considera că suntem în prezența unui consimțământ liber pentru prelucrarea datelor cu caracter personal în cazul particular în care există un dezechilibru evident între persoana vizată și operatorul de date, cu atât mai mult în cazul în care operatorul este o autoritate publică sau este investit să îndeplinească un serviciu de interes public, așa cum este cazul executorului judecătoresc. De asemenea, executorul și creditorul nu se găsesc într-o relație contractuală și nici nu putem lua în calcul întemeierea prelucrării datelor pe necesitatea protejării intereselor vitale ale persoanei vizate sau ale altei persoane fizice⁴⁰. Subliniem faptul că potrivit art. 2 al Legii nr. 188/2000, executorii judecătorești sunt investiți să îndeplinească un serviciu de interes public, iar actul îndeplinit de executorul judecătoresc, în limitele competențelor legale, este act de autoritate publică. Pe cale de consecință, nu este necesar să se obțină consimțământul creditorului, datele cu caracter personal ale acestuia, fiind prelucrate de executorul judecătoresc în baza art. 6 alin. (1) lit. (e) din RGPD conform căroră „prelucrarea este necesară pentru îndeplinirea unei sarcini care servește unui interes public sau care rezultă din exercitarea autorității publice cu care este investit operatorul”.

În principiu, același temei cu titlu general justifică și pe parcursul desfășurării executării silite prelucrarea datelor cu caracter personal ale debitorului, precum și ale tuturor celorlalte persoane implicate, de exemplu ale personalului din cadrul autorităților de stat, cum ar fi

---

13.04.2021.

⁴⁰ Pentru aceeași opinie, a se vedea: Daniel Mihail Șandru, *Protecția datelor cu caracter personal în activitatea executorilor judecătorești. Când devin urgența, alerta și pandemia catalizatori ai încălcării reglementărilor privind datele?*, în *Pandectele Române nr.4/2020*, pp. 59-64.

organe fiscale, din cadrul oficiului registrului comerțului; al biroului de carte funciară; experți evaluatori; terții popriți (aici ne referim fie la persoanele fizice care au calitatea de terți popriți, fie la persoanele fizice care reprezintă și/sau acționează, în numele și pe seama terților popriți persoane juridice); soții debitorilor; participanții la licitații; creditorii intervenienți, persoanele fizice care reprezintă și/sau acționează, în numele și pe seama creditorilor intervenienți persoane juridice agenții forței publice; martorii asistenți, experții, interpreții etc. Însă, precizăm că în funcție de natura actelor prevăzute de lege în sarcina executorului judecătoresc pe durata executării silite, temeiul juridic al prelucrării se identifică în prevederile art. 6 alin. (1) lit. c) din GDPR care dispune că „Prelucrarea este legală numai dacă și în măsura în care (...) este necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale care îi revine operatorului”. Acest fundament juridic are caracter special, fiind considerat temei al prelucrării în toate situațiile în care executorul judecătoresc are obligația să prelucreze anumite date cu caracter personal în baza dispozițiilor legale. De exemplu, Codul de procedură civilă prevede obligația executorului judecătoresc de a primi cererea de începere a executării silite, de a dispune înregistrarea acesteia și deschiderea dosarului de executare (art. 665 alin. 1); obligația de a solicita instanței de executare încuviințarea executării (art. 666 alin. (1) C. pr. civ.); obligația de a înștiința debitorul cu privire la începere a executării silite (art. 667 alin. (1) și art. 668 C. pr. civ.); obligația de a identifica bunurile mobile urmărite (art. 738 alin. (1) C. pr. civ.); obligația de a identifica bunurile imobile urmărite (art. 829 alin. (1) C. pr. civ.); obligația de a elabora și a aduce la cunoștința publicului publicațiile de vânzare (art. 838 și art. 839 C. pr. civ.) ș.a.

În ceea ce privește prelucrarea datelor personale ale candidaților pentru ocuparea unui post în cadrul biroului executorului judecătoresc, precum și prelucrarea datele propriilor angajați, în RGPD nu există o prevedere expresă în acest sens, ci relațiile de muncă sunt menționate în mod specific numai în contextul procesării datelor sensibile, aplicându-se așadar regulile generale din cuprinsul acestuia. În consecință, temeiul juridic al prelucrării datelor personale în procesul de recrutare a resursei umane îl va reprezenta consimțământul (de pildă, în ceea ce privește prelucrarea datelor cuprinse în CV-uri).

Pe parcursul derulării raporturilor de muncă, consimțământul nu mai poate fi considerat însă un temei juridic valabil, având în vedere relația de subordonare existentă și raportul de forțe inegal dintre angajat și angajator care intră în contradicție cu necesitatea exprimării unui consimțământ liber, ci temeiul prelucrării se regăsește în art. 6 lit. b) din RGPD conform căruia prelucrarea este legală (...) dacă este necesară pentru executarea unui contract la care persoana vizată este parte (...) sau în dispozițiile prevăzute în art. 6 lit. c) potrivit cărora prelucrarea este necesară în vederea îndeplinirii unei obligații legale care îi revine operatorului. Prin urmare, temeiul juridic al prelucrării datelor angajaților va fi reprezentat, fie de executarea contractului de muncă (de exemplu, pentru prelucrarea informațiilor cu privire la salarii sau cu privire la performanțele profesionale), fie îl va constitui îndeplinirea unei obligații legale de către angajator (de exemplu, pentru înregistrarea în Revisal, pentru securitate socială, impozitare etc.).

În materia prelucrării datelor personale ale angajaților și clienților, o problemă aparte se ridică în cazul în care în cadrul biroului sunt utilizate sisteme de monitorizare prin mijloace de comunicații electronice și/sau prin mijloace de supraveghere video.

Cu privire la acest aspect, prin jurisprudența sa, CJUE a statuat că „supravegherea video care implică înregistrarea și stocarea datelor cu caracter personal constituie o prelucrare

automatizată a datelor care intră sub incidența legislației UE privind protecția datelor⁴¹. De asemenea, în hotărârea din 9 martie 2017 pronunțată în cauza C-398/15 prin care domnul Manni a solicitat eliminarea datelor sale cu caracter personal dintr-un registru de rating al societăților comerciale care îl asocia cu lichidarea unei societăți imobiliare, având astfel un impact negativ asupra reputației sale, CJUE a subliniat că „întrucât transcrie și stochează informațiile menționate în registru și le comunică, după caz, la cerere unor terți, autoritatea responsabilă cu ținerea acestui registru efectuează o «prelucrare a datelor cu caracter personal» pentru care este «responsabilă»,⁴².

Curtea de Justiție a mai arătat în Cauza C-708/18⁴³ că supravegherea video reprezintă o activitate de prelucrare realizată prin mijloace automatizate sub condiția ca persoanele fizice vizate să poată fi identificate din imaginile stocate, iar referitor la temeiul prelucrării a precizat că nu este obligatoriu întotdeauna consimțământul⁴⁴ dacă operatorul se poate baza pe alt temei legal (contractul, obligația legală, interesul vital, interesul public, interesul legitim, enumerate în prezent în art. 6 din RGPD).

Așadar, temeiul prelucrării acestor date va fi reprezentat în cazul nostru de interesul legitim de a asigura protecția bunurilor, prevenirea de fraude, dar și pentru asigurarea sănătății și a vieții persoanelor care își desfășoară activitatea în cadrul biroului sau ale unor terți⁴⁵.

Totodată, CJUE a statuat că pentru a putea fi utilizat interesul legitim ca temei legal al prelucrării, trebuie să fie respectate trei condiții în mod cumulativ, și anume: „în primul rând, urmărirea unui interes legitim de către operator sau de către terțul sau terții cărora le sunt comunicate datele, în al doilea rând, necesitatea prelucrării datelor cu caracter personal pentru realizarea interesului legitim urmărit și, în al treilea rând, condiția ca acest interes legitim urmărit să nu prejudicieze drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate de protecția datelor⁴⁶.

În consens cu jurisprudența CJUE, în ceea ce îi privește pe salariați, Legea de punere în aplicare a RGPD⁴⁷ stabilește prin art. 5 că prelucrarea datelor cu caracter personal ale angajaților, în scopul realizării intereselor legitime urmărite de angajator, este permisă numai dacă: a) interesele legitime urmărite de angajator sunt temeinic justificate și prevalează

---

⁴¹ CJUE, Hotărârea din 11 decembrie 2014 în cauza C-212/13, *František Ryneš/Úřad pro ochranu osobních údajů*, pct. 25.

⁴² CJUE, Hotărârea CJUE din 9 martie 2017 în cauza C-398/15, *Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce/Salvatore Manni*, pct. 35.

⁴³ CJUE, Hotărârea din 11 decembrie 2019 în cauza C-708/18, Asociația de Proprietari bloc M5A-Scara A.

⁴⁴ *Ibidem*, pct. 41: „(...) Trebuie subliniat că art. 7 lit. (f) din Directiva 95/46 nu impune existența consimțământului persoanei vizate. Un astfel de consimțământ figurează însă drept condiție pe care trebuie să o îndeplinească prelucrarea datelor cu caracter personal numai la art. 7 lit. (a) din această directive. (...)”.

⁴⁵ CJUE, Hotărârea din 11 decembrie 2019 în cauza C-708/18, Asociația de Proprietari bloc M5A-Scara A, pct. 42: „În speță, obiectivul pe care îl vizează în esență operatorul datelor atunci când instituie un sistem de supraveghere video precum cel în discuție în litigiul principal, și anume protecția bunurilor, a sănătății și a vieții coproprietarilor unui imobil, poate fi calificat drept „interes legitim”, în sensul art. 7 lit. (f) din Directiva 95/46. Prima condiție stabilită la această dispoziție pare, așadar, în principiu, îndeplinită (a se vedea și CJUE, Hotărârea din 11 decembrie 2014, *Ryneš*, C-212/13, EU:C:2014:2428, pct. 34)”.

⁴⁶ Hotărârea din 4 mai 2017, *Rīgas satiksme*, C-13/16, EU:C:2017:336, punctul 28; CJUE, Hotărârea din 11 decembrie 2019 în cauza C-708/18, Asociația de Proprietari bloc M5A-Scara A, pct. 40.

⁴⁷ Legea nr. 190 din 18 iulie 2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), publicată în M. Of. nr. 651 din 26 iulie 2018.